

Astrologi fra HPB's ordbog oversat til dansk af A.T. Kapel i 1923

Astrologi. Den videnskab, som forklarer himmellegemernes indflydelse på jordiske forhold, og som påstår at kunne forudsige fremtidige begivenheder af stjernernes stilling. Dens ælde er så stor, at den alene derved får plads blandt de allertidligste af de menneskelige videnskaber. Den vedblev i lange tidsaldre at være en hemmelig videnskab i østen, og i sit endelige udtryk vedbliver den at være dette endnu i vore dage, idet dens eksoteriske anvendelse først blev bragt til nogenlunde fuldkommenhed i vesten efter at Varaha Muhira skrev sin bog om astrologi for ca. 1400 år side (skrevet ca. 1880).

Claudius Ptolemæus, den berømte geograf og matematiker, skrev omkring år 135 e. Kr. sin afhandling: *Tetrabiblos*, som stadig er grundlaget for den moderne astrologi. Horoskopiens

videnskab studeres nu hovedsagelig i fire grupper, nemlig (1) den *mundane*, hvor den anvendes på meteorologi, seismologi, jordbrug o.l. (2) *stats- eller civilvæsen*, m.h.t. nationers, kongers og herskeres skæbne o.s.v. (3) *horarisk*, m.h.t. opklaring af tvivl, der kan opstå angående et hvilket som helst emne. 84) *genethliakalsk*, hvor den anvendes på enkelte individers skæbne fra deres fødselsøjeblik til deres død. Ægypterne og kaldæerne var blandt de ældste dyrkere af astrologi, skønt deres måde at læse stjernerne på og den moderne praksis adskiller sig betydeligt. De førstnævnte påstod, at Belus, kaldæernes Bel eller Elu, en ætling af det *guddommelige* dynasti eller konge-gudernes dynasti, havde tilhørt Chemis land og havde forladt det for at grundlægge en koloni fra Ægypten på Eufrats bredder, hvor der blev bygget et tempel, der betjentes af præster, der stod i "Stjernernes Herres" tjeneste, og at disse præster antog navnet kaldæer.

Man ved to ting. (a) at Theben (i Ægypten) gjorde fordring på æren af at have opfundet astrologien og (b) at det var kaldæerne, der lærte de andre nationer denne videnskab. Nu var Theben betydelig ældre end både "Ur i Kaldæa" og Nipur, hvor bel først blev dyrket – idet Sin, hans søn (Månen) er hovedguddommen for Ur, det land, der fostrede Terah, sabæeren og astrolaten, og hans søn Abram, den bibelske traditions store astrolog. Alt synes derfor at bekræfte den ægyptiske påstand. Når navnet astrolog senere kom i vanry i Rom og andre steder, skyldtes det bedragerier fra deres side, som ønskede at tjene penge ved hjælp af det, der var uadskilleligt forbundet med mysteriernes hellige videnskab, og som, da de var uvidende om denne sidste udviklede et system, der var baseret udelukkende på matematik i stedet for på transcendental metafysik, og som havde de fysiske himmellegemer som sin *upadhi* eller materielle basis. Og dog har antallet af astrologiens tilhængere blandt de mest intelligente og videnskabelige tænkere altid været meget stort, trods alle forfølgelser. Når Cardan og Kepler hørte til dens ivrigste tilhængere (for ikke at tale om vor egen Tycho Brahe /ATK/), så har dens senere dyrkere intet at rødmø over, selv i dens nuværende ufuldkomne og fordrejede form. Som der siges i *Isis Unveiled* (I,259): "Astrologien er for den eksakte astronomi, hvad psykologien er for den eksakte fysiologi. I astrologien og psykologien må man gå bagved den synlige materielle verden og træde ind i den transcendenten ånds rige". (se. "Astronomos").